

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1934/2025-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Ćorić, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Adrias kameno-betonski proizvodi d.o.o. u stečaju Bjelovar, Trg Eugena Kvaternika 3, OIB 90597351898, kojeg zastupa punomoćnica Dolores Svitlanović, odvjetnica u Zagrebu, Ulica hrvatskog proljeća 65, protiv tuženika Stečajna masa iza GDP Primorje p.o. Rijeka, Ante Starčevića 5, OIB 05793314479, kojeg zastupa punomoćnik Zinko Grgurić, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Termoplast d.o.o. Zagreb, Ivanja Reka, Lovre Juranića 5, OIB 04191641450, kojeg zastupaju punomoćnici Anita Prelec, odvjetnica u Rijeci, Prolaz Marije Krucifikse Kozulić 4 i Filip Lisac, odvjetnik u Opatiji, Stubište Lipovica 3, radi utvrđenja, odlučujući o žalbi tužitelja i tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-444/2024-39 od 25. veljače 2025., u sjednici vijeća održanoj 9. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-444/2024-39 od 25. veljače 2025. u točkama I. i II. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-444/2024-39 od 25. veljače 2025. u dijelu točke IV. izreke presude kojim je odbijen tuženik s zahtjevom za naknadu troška postupka u iznosu od 260,76 eura i sudi:

Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku daljnji parnični trošak u iznosu od 260,76 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 25. veljače 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

III. Svaka strana snosi svoje troškove žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Rijeci poslovni broj P-444/2024-39 od 25. veljače 2025. odlučeno je:

„I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Utvrđuje se da je tužitelj ADRIAS KAMENO BETONSKI PROIZVODI d.o.o. Crikvenica kao kupac i singularni sljednik ADRIAS d.o.o. temeljem Ugovora o kupoprodaji djela imovine stečajnog dužnika GDP PRIMORJE RIJEKA od 10. veljače 2000. kao prodavatelja i Aneksa kupoprodajnom govoru od 6. veljače 2002. te Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 4. veljače 2010. kupio nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Crikvenici, zemljišno-knjižni odjel Crikvenica, k.č.br.4030/1 pašnjak Sakalj u Zajmu pov.374 čhv, k.č.br.4030/2 pašnjak Sakalj u Zajmu pov.629 čhv i k.č.br.4031 pašnjak Sakalj u Zajmu pov.516 čhv, ukupno 1819 čhv, sve upisane u z.k.ul. 642 k.o. 302597 Crikvenica, u 15/16 dijela i stupio u posjed predmetnih nekretnina, čime je stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na predmetnim nekretninama i pravo na upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Crikvenici, na svoje ime i u svoju korist, što je tuženik dužan priznati i tužitelju izdati valjanu tabularnu ispravu na temelju koje tužitelj može zatražiti i ishoditi upis prava vlasništva na predmetnim nekretninama u odgovarajućim zemljišnim knjigama ili u kojim drugim knjigama koje u tu svrhu služe, na svoje ime i u svoju korist, a u protivnom će takovu ispravu zamijeniti ova presuda u roku od 15 dana po pravomoćnosti ove presude pod prijetnjom ovrhe.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate u roku od 5 dana.

II. Nalaže se tužitelju ADRIAS KAMENO – BETONSKI PROIZVODI d.o.o. u stečaju Bjelovar, Trg Eugena Kvaternika 3, OIB: 90597351898, naknaditi tuženiku Stečajna masa iza GDP PRIMORJE p.o. Rijeka, Ante Starčevića 5, OIB: 05793314479, trošak parničnog postupka u iznosu od 875,00 eura (osamsto sedamdeset i pet eura) u roku od 15 dana, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na taj iznos od 25. veljače 2025. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope (stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Nalaže se tužitelju ADRIAS KAMENO – BETONSKI PROIZVODI d.o.o. u stečaju Bjelovar, Trg Eugena Kvaternika 3, OIB: 90597351898, naknaditi umješaču TERMOPLAST d.o.o. Zagreb, Ivanja Reka, Lovre Juranića 5, OIB: 04191641450, trošak parničnog postupka u iznosu od 500,00 eura (petsto eura) u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 15.674,00 eura.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev umješača za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.100,00 eura.“

2. Protiv presude žalbu su podnijeli tužitelj i tuženik.

3. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude koju, prema sadržaju žalbe, pobija u točkama I. i II. izreke zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačiti presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev ili je ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Tuženik je podnio žalbu protiv presude u točkama II. i IV. izreke zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka posebno one iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže preinačiti presudu u pobijanom dijelu.

5. Tužitelj je podnio odgovor na žalbu u kojem osporava tuženikove žalbene navode kao neosnovane, predlaže žalbu odbiti.

6. Žalbe tužitelja i tuženika su djelomično osnovane.

7. Presuda je ispitana na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u granicama razloga određenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

8. Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Suprotno žalbenim navodima presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Presuda sadrži jasne razloge o svim odlučnim činjenicama koji se tiču glavne stvari koji su neproturječni.

9. Predmet postupka je tužiteljev zahtjev na utvrđenje da je tužitelj stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na predmetnim nekretninama što je tuženik dužan priznati i izdati tužitelju tabularnu ispravu radi upisa prava vlasništva na predmetnim nekretninama.

10. Iz spisa proizlazi da je GDP Primorje p.o., pravni prednik tuženika, sklopio s kupcem Ugovor od 10. veljače 2000. kojim je kupcu Adrias d.o.o. prodao nekretnine, koje su predmet ovog postupka kao i objekte i postrojenja kamenoloma Podbadanj za cijenu od 625.000,00 DEM u kunsjoj protuvrijednosti. Aneksom kupoprodajnog ugovora od 6. veljače 2002. prodavatelj, GDP Primorje p.o. i kupac Adrias d.o.o. utvrdili su da je na ime kupoprodajne cijene isplaćen iznos od 259.964,92 DEM, a sporazumjeli su se o načinu isplate preostalog neplaćenog dijela kupoprodajne cijene u iznosu od 365.035,08 DEM.

11. Spisu prileži Poduzetnički ugovor iz kojeg proizlazi da su ga 1. srpnja 2006. sklopili Adrias d.o.o. i tužitelj prema kojem je Adrias d.o.o. prepustio tužitelju svoj pogon kamenolom Podbadanj i sporne nekretnine na upravljanje i ovlastio

tužitelja da podmiri tuženiku preostalu neplaćenu cijenu iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 10. veljače 2000. i da preuzme sve obveze prema Ugovorima iz korištenja javnih usluga koji se odnose na predmetne nekretnine.

12. Iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 4. veljače 2010. proizlazi da je Adrias d.o.o. prodao tužitelju nekretnine koje su predmet ovog postupka za iznos od 1.428.800,00 kn, uz obvezu tužitelja isplatiti prodavatelju razliku kupoprodajne cijene iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog između Adrias d.o.o. kao kupca i GDP Primorje p.o. (tuženikovog pravnog prednika i prodavatelja).

13. Prvostupanjski sud je ocjenom priloženih isprava i iskaza svjedoka Gordana Blagojevića, Dalibora Sundaća, Zvonimira Gašparovića, Matijana Vilića, tužiteljevog zakonskog zastupnika i tuženikove stečajne upraviteljice utvrdio da prodavatelj Adrias d.o.o., u vrijeme sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnina iz 2010., nije bio vlasnik predmetnih nekretnina stoga da Adrias d.o.o. nije mogao Ugovorom o kupoprodaji nekretnina iz 2010. godine na tužitelja prenijeti pravo vlasništva na predmetnim nekretninama u skladu s člankom 115. stavkom 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZV). Naime, Adrias d.o.o. u vrijeme sklapanja Ugovora s tužiteljem nije bio upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetnih nekretnina u smislu članka 119. stavka 1. ZV-a. Nadalje, je prvostupanjski sud utvrdio da ni kupoprodajna cijena iz Ugovora od 10. veljače 2000. i Aneksa nije u cijelosti isplaćena tuženiku. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj u vrijeme sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnina iz 2010. godine nije bio pošten stjecatelj jer je znao da vlasnik predmetnih nekretnina nije prodavatelj, Adrias d.o.o. Da je tome tako, po stavu prvostupanjskog suda proizlazi i iz činjenice da su u vrijeme sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnina iz 2010. godine direktori ugovornih strana bili supružnici Marija i Zvonimir Gašparović. Posljedično tome, tužitelj, kao ugovorna strana iz Ugovora o kupoprodaji nekretnina iz 2010. godine, nije bio u dobroj vjeri, pa po stavu prvostupanjskog suda ne može uživati niti zaštitu iz članka 115. stavka 2. ZV-a.

14. Tužitelj je tvrdio da je singularni pravni slijednik iza Adrias d.o.o. što proizlazi iz Poduzetničkog ugovora od 1. srpnja 2006., koji je tužitelj sklopio s društvom Adrias d.o.o. Prvostupanjski sud je zaključio da tužitelj nije singularni pravni slijednik iza Adrias d.o.o. jer u vrijeme sklapanja Poduzetničkog ugovora od 1. srpnja 2006. nije bio osnovan u smislu članka 4. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22 i 18/23; dalje: ZTD) s obzirom na to da je osnivanje tužitelja upisano u sudski registar 22. studenog 2006.

15. Prema stavu prvostupanjskog suda Ugovor od 10. veljače 2000. i Aneks tom Ugovoru od 6. veljače 2002. ne mogu predstavljati pravnu osnovu za stjecanje tužiteljevog prava vlasništva na predmetnim nekretninama jer tužitelj nije kupac iz tih Ugovora, a Poduzetnički ugovor ne proizvodi pravne učinke prema kojima bi tužitelj postao singularni sukcesor društva Adrias d.o.o. i stupio na njegovo mjesto kupca iz

predmetne kupoprodaje s obzirom da u vrijeme sklapanja Poduzetničkog ugovora tužitelj nije bio osnovan. Ugovor o kupoprodaji iz 2010. godine kojeg je tužitelj sklopio s društvom Adrias d.o.o. također ne može predstavljati pravni temelj stjecanju prava vlasništva jer je Adrias d.o.o. postupao izvan granica svojih ovlasti, a što je tužitelj znao s obzirom da su zakonski zastupnici, ugovornih stranaka iz toga ugovora, supružnici.

16. Po ocjeni prvostupanjskog suda tužitelj nije postavio tužbeni zahtjev kojim bi tražio da se utvrdi stjecanje prava vlasništva dosjelošću niti to proizlazi iz činjeničnog supstrata tužbe. Osim toga, po stavu prvostupanjskog suda tužitelj nije pošten posjednik jer je u trenutku sklapanja Ugovora o kupoprodaji iz 2010. godine s društvom Adrias d.o.o., znao da to društvo nije vlasnik predmetnih nekretnina.

17. U odnosu na žalbeni navod tužitelja da je prvostupanjski sud pogrešno tumačio pravomoćnu presudu poslovni broj P-251/2005 Trgovačkog suda u Rijeci valja navesti da je prvostupanjski sud navedenu presudu, kojom je naloženo Adrias d.o.o. da plati tuženiku preostali iznos kupoprodajne cijene iz Ugovora od 10. veljače 2000. i Aneksa u iznosu 86.652,79 eura (list 52. spisa), cijenio u kontekstu utvrđenja da kupoprodajna cijena nije isplaćena, a niti tužitelj tvrdi da je plaćena. Tome je za dodati da je predmetna presuda postala pravomoćna 15. rujna 2010.

18. Suprotno tužiteljevim žalbenim navodima ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilnom primjenom odredbe iz članka 4. ZTD-a utvrdio da tužitelj nije singularni pravni slijednik iza Adrias d.o.o. što je prvostupanjski sud jasno obrazložio koje obrazloženje prihvaća i ovaj sud. Žalbenim navodima da se u Poduzetničkom ugovoru radi o očitj o mašci u datumu ugovora i da je Poduzetnički ugovor potpisan ne ukazuje da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio Poduzetnički ugovor. U odnosu na žalbeni navod tužitelja da je prvostupanjski sud odbio saslušati predloženog svjedoka Marijanu Gašparić za navesti je da je saslušanje svjedoka Marijane Gašparić na okolnosti sklapanja predmetnih ugovora predložio tuženik, a prvostupanjski sud je dao jasno obrazloženje o razlozima zašto je odustao od izvođenja ovog dokaza cijeneći da se svjedokinja nije odazivala na pozive na ročišta zbog zdravstvenog stanja i dostatnosti priloženih isprava i iskaza saslušanih svjedoka za donošenje odluke, koje obrazloženje prihvaća i ovaj sud.

19. Prvostupanjski sud je odluku o trošku donio na temelju članka 154. stavka 1. ZPP-a i članka 155. ZPP-a. Osnovano tužitelj navodi da je prvostupanjski sud propustio odlučiti o trošku u postupka u povodu određivanja privremene mjere za koji je tužitelj zatražio naknadu troška (list 395. spisa). Iz spisa proizlazi da je prvostupanjski sud rješenjem od 8. rujna 2022. razdvojio postupak po prijedlogu radi određivanja privremene mjere (list 78. spisa) što nije pravilno. U ovom predmetu je prijedlog za određivanje privremene mjere postavljen zajedno s tužbom u parničnom postupku stoga je o tužiteljevom prijedlogu za osiguranje valjalo odlučiti u okviru predmetnog parničnog postupka. Prvostupanjski sud je rješenjem poslovni broj R1-113/22-7 od 29. prosinca 2022. odbio prijedlog za određivanje privremene mjere, a odlučujući o žalbi predlagatelja osiguranja, ovdje tužitelja, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-43/2023-2 od 25. siječnja 2023. prihvatio žalbu predlagatelja osiguranja, preinačio rješenje i odredio privremenu

mjeru onako kako je tražio predlagatelj. Tim rješenjem je žalbeni sud odredio da odluku o troškovima postupaka osiguranja ima donijeti sud u parničnom postupku (list 433. spisa). Tužitelj je zatražio naknadu troškova za sastav prijedloga za osiguranje od 7. rujna 2022. u iznosu od 3.046,00 eura te sudsku pristojbu za prijedlog za osiguranje i rješenje u iznosu od 663,61 euro za svaki. Ovaj sud nalazi da tužitelj ima pravo na naknadu troška sastava prijedloga prema vrijednosti spora i Tbr. 8. t. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23; dalje: Tarifa) u iznosu od 99,54 eura i PDV u iznosu od 124,42 eura, te trošak pristojbe na prijedlog u iznosu od 26,54 eura prema Tar. br. 1. t. 2. Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi („Narodne novine“ broj: 53/19, 92/21 i 37/23; dalje: Uredba), te pristojbe na rješenje od 13,27 eura prema Tar. br. 2. t. 5. Uredbe ukupno iznos od 164,24 eura. Slijedom navedenog, valjalo je tužitelju priznati ovaj trošak i uzeti ga u obzir kod odmjeravanja tuženikovih osnovanih troškova s obzirom na to da je tuženik uspio u ovom sporu. Suprotno žalbenim navodima tuženika pravilno je prvostupanjski sud odredio vrijednost predmeta spora kako ga je naznačio tužitelj od 1.340,50 eura (list 267. spisa). Naime, tuženik je smatrao da je vrijednost predmeta spora valjalo odrediti prema vrijednosti predmetne nekretnine od 202.290,88 eura koja proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka, koji je tuženik priložio u prilog svojem prigovoru na naznačenu vrijednost predmeta spora. Ovaj sud smatra da iznos koji je naveo tuženik, pozivajući se na nalaz i mišljenje vještaka, nije odlučan jer vrijednost nekretnine (tržišna vrijednost nekretnine) nije sama po sebi pretpostavka za provjeru i određivanje vrijednosti predmeta spora u smislu odredbe iz članka 40. stavka 3. ZPP-a. Stoga ovaj sud prihvaća vrijednost predmeta spora koji je odredio prvostupanjski sud. Međutim, osnovano tuženik navodi da je prvostupanjski sud pogrešno zbrojio pojedinačno određene troškove za svaku radnju tuženikovog punomoćnika jer bi trošak postupka točnim zbrajanjem svih navedenih i priznatih troškova iznosio 1.300,00 eura koji iznos je trebalo odrediti bez PDV-a s obzirom na to da punomoćnik tužitelja nije u sustavu PDV-a. Kako je tužitelj uspio s prijedlogom za određivanje privremene mjere, valjalo je kod određivanja naknade troška tuženiku uzeti u obzir, slijedom navedenog tuženiku je valjalo dosuditi osnovan trošak u iznosu od 1.135,76 eura. Kako tužitelj nije uspio sa žalbom o glavnoj stvari, a tužitelj i tuženik su sa žalbama u odnosu na trošak postupka uspjeli podjednako, ovaj sud je odredio da svaka strana snosi svoje troškove žalbenog postupka.

20. Valjalo je, slijedom navedenog odlučiti kao u točki I. izreke presude sukladno članku 368. stavku 1. ZPP-a, a na temelju članka 373. točke 3. ZPP-a kao u točki II. izreke presude. O troškovima žalbenog postupka odlučeno je sukladno članku 166. stavku 2. ZPP-a kao u točki III. izreke

Zagreb, 9. rujna 2025.

Predsjednik vijeća
Lenka Ćorić

Broj zapisa: **9-3087c-c5891**

Kontrolni broj: **0a96e-b9b4a-353b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lenka Ćorić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.